

תלמודו בידו

דף יז עמוד א

א] גוי קידש בת ישראל בזמן הזה, האם חוששים לקידושיו ומדוע ?

ב] ישראל בא על גויה, מה דין הולד ?

ג] לשמואל, מנין שבן הבא מן הגויה הרי הוא גוי ?

ד] האם תרמוד נחרבה ?

א] ר' אסי: במקום שבני עשרת השבטים קבועים, חוששים לקידושין.

שמא הוא מצאצאי עשרת השבטים, וכל קבוע כמחצה על מחצה דמי.

פירש אחד וקידש, תולים שבא מרוב הגויים, ואין חוששים לקידושין.

שמואל: אין חוששים לקידושין. והטעם:

1. כיון שמעשרת השבטים אין צאצאים ישראלים.

לפי שהגברים נטמעו ונשאו עובדות כוכבים, ובניהם אינם ישראלים.

ובנות ישראל שבאותו דור, נבקע רחמן ונעשו עקרות ולא ילדו.

2. שגזרו על עשרת השבטים שנשתמדו ונשאו נכריות, שדינם כגויים גמורים.

ב] ר' אסי: ישראל ממזר, וקידושיו קידושין.

שמואל: דינו כגוי, שבן הבא מן הגויה אינו קרוי בנך אלא בנה.

ג] "כי יסיר" את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים, הרי שהכתוב חושש רק מפני בעל

בתך הגוי שיסיר את בנה לעבוד עבודה זרה, הואיל והבן ישראל הוא.

ולא נאמר **"כי תסיר"** לחשוש שאשת בנך הגויה תסיר את בנה, כיון שאינו ישראל.

ד] רב כהנא: תרמוד לא נחרבה, אבל תמוד נחרבה.

רב אשי: לא נחרבה כולה, אלא כשחרבה מצד זה נבנית מצד שני [תמוד ותרמוד אותה עיר].

עתידים לעשות יום טוב כשתחרב תרמוד, שממזרים הם ונטמעים בישראל.